VOLUME 56. MÁJUS 15, 1964 No. 10. szám — 1964 május 15

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Tüzes nyelvek

Szólaljatok meg, tüzes nyelvek,
Kiket a hit lángja hevít.
Csodás erővel kiáltsátok
Isten csodás, nagy tetteit.
Tanuk kel'nek ma, hűek, bátrak,
Kik élnek, halnak az ügyért,
Soh'sem csüggednek, síkra szállnak
A Krisztus szent országáért.

Üdvkatonák! Ti szent vitézek,
Avatott nyelvű ifjúság!
Elő, elő! mind ki a gátra,
Éljen, győzzön a Szabadság!
Elég volt a lélek rabigája,
Porba a bűnt és gyávaságot.
Elszánt hitvalló légy Testvérem,
Bátran tegyél tanúságot.

Nézd, hogy várja a sötét világ
Az igazság tiszta fényét,
Hallgatók milliója kéri
A Krisztusnak szent Igéjét.
Nem jönnél-e te is emelni
Az örökélet fáklyáját?
Nem hirdetnéd-é szerte-széjjel
Krisztus Evangéliumát?

Törj elő, ifju! lelkesülj, leány!
Megszentelt szived s ajkid
Tüzes igéi hangozzanak
Mindenütt, hol ember lakik.
Ez a pünkösd legyen újra az,
Ami kétezer éve volt,
Boruljanak ezrek az oltárra,
Mint mikor Péter ajka szólt.

Visszhangozza szavad, ifjúság,
A világ érchegye s minden völgy,
Tavaszi édes virágillat,
Madár dala, fenyves és tölgy,
Zsúfolt kápolnák s utca népe
Fülébe zúgja égi szél,
Hogy ma üdvről hivő ifjúság,
Megszentelt tűznyelve beszél!

A Szentlélek csodás ereje

A ragyogó május meleg napjai között köszöntött be hozzánk a tavasz második ünnepe, a pünkösd. Megható, szivet megindító ünnep ez! A pünkösd ünnepe nem csupán a tavaszi fénynek, a pompának az ünnepe, hanem lelkünk megújulásának, szivünk nemesítésének egyik legszebb napja.

Csodás történetek emlékei fűződnek ez ünnephez. Szivet vidámító, lelket emelő gondolatok rajzanak elménkben. A tanítványokhoz intézett búcsúszavak hangja megcsendült az Idvezítő ajkán. Isteni hivatását bevégezte, kötelességét betöltötte és tiszta öntudattal gondolt vissza az általa megfutott pályára. A tanítványai szemeiben könnyek csillogtak; az elválás gondolata epesztette őket; a kétségbeesés érzete gyötörte lelküket; a sivárnak képzelt jövőre gondoltak, mert ők a Megváltó Krisztusban testvért, igazi barátot, tanítót, segítőt és bátorítót láttak és mindezt Őbenne elveszíteni valami rettenetes esetnek találták! Az Olajfák hegyén a csüggedt síránkozó tanítványaihoz eme magasztaló szavakat intézte: "Ime én elküldöm tireátok az én Atyámnak ígéretét . . . és ti veszitek a Szentléleknek ajándékát!" Ez a boldogító és örömteljes ígéret betelt.

A tanítványok és más kegyes asszonyok Jeruzsálem városának egyik kis szerény házikójában pünkösd első reggelén együtt ünnepeltek. Az üldözéstől félvén, bezárt ajtók mögött buzgólkodva imádkoztak. Egy volt az ő lelkesedésük és óhajuk tárgya. Egy volt az ő imádságuk kérelme, hogy tudniillik minden szív, melyben Krisztus iránti szeretet lángól: élő templomává legyen a Szentléleknek.

Majd történetesen, nagy hirtelenséggel titokzatos hang töltötte meg a házat, amely hang olyan volt, mint "egy sebesen zugó szélnek zendülése." És ekkor kettős tüzes nyelvek jelentek meg az imádkozók fejei felett. "És megtelének mindnyájan Szentlélekkel", mely arra képesítette őket, hogy szólják Istennek nagyságos dolgait. De az isteni Lélek munkája nem ért véget ama nevezetes pünkösd ünnepén, azóta is folyvást látható és tapasztalható csodás működésének ereje mindenhol.

Az isteni Lélek legcsodálatosabb munkája volt a világtörténeti események között a keresztyén anyaszentegyház megalapítása, midőn az elhagyatott tanítványok az isteni titkos erőtől ittasulva, rendíthetetlen bátorságot nyerve, nagy lelkesedéssel és nyiltan hirdették a feltámadott és megdicsőült Krisztust. Az igazság győzedelmeskedett a hevülő gonoszság felett. Ama megtért háromezer lélek volt az alap, melyen felemelkedett a világ legremekebb épülete: az anyaszentegyház, melynek boltíve alatt a Megváltó Krisztus feltámadása óta oly sok millió lélek imádja különböző nyelveken az Urat és talál az élet nehéz harcai között lelki nyugalmat.

Ez a csodás isteni Lélek ereje utat tör magának mindenhol. Támaszt apostolokat, evangélistákat és elősegíti azokat, akik az Isten országa építésén fáradoznak s készek a legnagyobb akadályokkal is megküzdeni még életük árán is. Az útjába hányt gátakat széttördeli s a haladás útját tisztára söpri. Elhárítja a ködöt, mely sötét árnyékot von sokak szemei elé. A megtértek és elnyomott szegények igazságát diadalra segiti, az elnyomó zsarnokaikat pedig megszégyeníti. Állandóan működik a szeretet, jótékonyság, az irgalom, a könyörület és nemes eszmék iránti lelkesedés magasztos művein. Ereje törhetetlen, végtelen és örök.

Rev. J. S. Faze.

Olvasd!
Terjeszd!
Szerezz új előfizetőket
az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

A Lélek bizonyságtétele

I.Ján. 5:6—13.

Kedves Testvérek! Ez a kis rövid cime ennek a 8 versnek, amelyett Isten Szent Szelleme ma előnkbe adott bizonyságul.

Amikor egy élet elérkezik oda, ahol már úgy az előrelátás, mint az igei látás bizonytalanná lesz előtte, akkor nyitja meg Isten és adja meg a saját maga bizonyságát. Most azt kellene tennünk, hogy a feltüntetett igék szerint versről-versre menve meggyőződhetnénk ezen állításunk valódiságáról. Minél hosszabb időt és ennek kapcsán minél hasznosabb időt tölt egy-egy lélek az Ur Jézus társaságában, és az ő földi tagjaival való szent közösségében, a Sátán annál vehemesebben, annál nagyobb rohamokkal igyekszik a Jézus Krisztusban hívő és élő embert a saját erősségéből kimozdítani, kicsalogatni. Nem a saját magam által összetákolt erősség ez, a Krisztusban ajándékul adott közösség! El-el tűnődünk a sorra megujuló rohamok láttán és talán sokszor a gondolataink riasztanak bennünket mint a zsoltárirót: "Ha tán gondoltam is nem jött ki a számon" (Zs. 17:3.) és a megtorpanás veszélye fenyeget bennünket is.

Kedves Testvérek, forduljunk ilyen alkalommal Isten igéjéhez és fogadjuk el, amit ilyen esetben ajánl nekünk: "Álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek"! (Jak. 4:7.) Ezen a világon a legnagyobb időzavarban a Sátán van! Isten igéje nyomán merem és merjük állítani! Jel. 12:12c. verse alapján: ". . . a Sátán nagy haraggal teljes mint aki tudja, hogy kevés ideje van"! Isten gyermekeinek, csak ugy mint az Atyának magának, nincsenek rohanó utai, rohanó cselekedetei sem, minthogy nincsenek rohanó idei sem. Ahogy mindenre van erőm a Krisztusban, ugy mindenre van időm is a Krisztusban! Itt jutunk el a Szellem bizonyságtétele közelébe és Isten igéje itt világítja meg előttünk ezt az igét: "Hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a földön, és hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a mennyben"! (6. v.) Jézus Krisztus az, aki víz és vér által jött. Nemcsak a vízzel, hanem a vérrel is és a Szellem az, amely bizonyságot tesz, mert a Szellem a Valóság!

Először bizonyságot tett Jézus a víz által, amidőn a Jordánba bemeríttetett. Ember voltának, engedelmes voltának és Isten Fia voltának is ez volt az első bizonyságtétele. Azonosította magát az előtte és az azóta eltelt idő óta utána milliószámban felsorakozott és alámerült testvéreivel, ugy a földi, mint a mennyei világ előtt.

"Víz által jött"! Tőlünk keletre még ma is az igazi "választó víz" az alámerült hívő és hitetlen bálványozó világ között. Itt kezdődik a kitagadás, ugy a családból, mint a törzsből, mint a népközösségből, amikor valaki víz által bizonyságot tesz.

"Azonban nemcsak vízzel, hanem vérrel is"! Víz által nem lett volna halálos az áldozat. Jézus vérében viszont bizonyságot kaptunk mindnyájan korábbi és késői utódok, hogy ez a vér, és ez a nagyon fontos, nem bosszúért kiált, hanem kegyelemért és így jobbat beszél mint Ábel vére. És az áldozati Báránynak ebben a vérében Isten megbékült az emberrel. A vízben való halált, mint ennek a győzelmes életnek a példáját és követését, mindnyájan vállaljuk, de vért ugy, amint azt Jézus Krisztus tette, már nincs ember, aki önként így, ilyen erővel vállalni tudná!

A harmadik bizonyságtevő itt e földön a Szent Szellem, aki irányításunkkal és a bennünk való lakozással van megbizva, mint a Jézus Krisztus bizonyságtevője. Őt így mutatta be Jézus a tanítványainak: "Jobb nektek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló, ha pedig elmegyek, elküldöm hozzátok"!

Ő az, akit a görög szó Paraklétosz-ként említ, ami azt jelenti, hogy "Mellé emel". Az Atyához is és a Fiúhoz is! Ő, de csak ő tud bennünket Isten mellé emelni! Mert a Szellem a Valóság! És Ő az aki a valóságban tovább visz bennünket, felken az útra, a bizonyságtételre, mert a Jézusról vett bizonyságát nekünk adja! És ezzel Élet költözik belénk, nem ilyen látható és ujra elmúló, hanem a Valóság-os! Az örökkévaló élet! Megpróbálom egy kis példával érzékeltetni ezt a bennünk végbemenő csodát!

A méh rárepül a virágra, behatól a virág szivéig, összejár mindent benne és amikor már mindent rendben elvégzett, elrepül. A virág ugy érzi, hogy őt most ez a méh kifosztotta. Pedig az történt, hogy a kis méz ellenértéke fejében megtermékenyítette, évelővé tette. Magot hoz az élete és tovább él a magban a virág. Igy hatol be a Szent Szellem a szivek mélyére, kiemelve e világi kívánságokat, édességeket, és nem cserébe, hanem minden ellenszolgáltatás nélkül örökélettel ajándékozza meg azt, aki először azt gondolja, hogy őtet most Isten megszégyenítette. Egy szemernyi e világi gyönyörért, egy magvas örökélet! Vannak virágok, ahova a méh nem tud behatolni. Vannak életek, amelyek összecsukják a szivük szirmait a Szent Lélek bizonyságtevő hatalma előtt, nem akarják, nem, hogy ők is Isten mellé essenek! Egy faluban történt, hogy egy asszony nagyon ellenállott a Szellem hívásának, de egyszer megtört az ellenállás és Jézusé lett ő is. Megadta magát feltétel nélkül. És akkor beszélte el a következőket. Állandóan azt súgta neki valaki, csak térj meg, majd az Ur Jézus az utolsó tehenedet is kivezeti az istállódból. És arról tesz azóta is bizonyságot, hogyha egy tehenet átad Jézusnak, egy évre még egyet kap Tőle ráadásul. Igy tesz bizonyságot a Szellem a Jézus Krisztusról és igy lesz ez a három bizonyságtevő egy! A víz, vér és Szellem! T. S.

Mennyei szózat

(Luk. ev. 3:22.)

A Könyvek Könyvében, a Bibliában, az első lapjától az utolsó szóig: az egy örök Isten szent Igéje van megörökítve. Isten, a mennyei Atya, a Bibliában beírt Igék által szólott s beszélt s beszél ma is teremtése koronájával, az emberrel ezen a földön. A Bibliában megörökített teljes Irást Isten az Ő isteni Lelke által ihlette, és pedig azért, hogy a képére és hasonlatosságára teremtett embert megjobbítsa, lelki, szellemi és erkölcs életre nevelje, megszentelje. "Szentek legyetek, mert Én szent vagyok" — mondja az Ur! És igy az üdvösségre, s boldog örök életre elkészítse. (Ján. ev. 3:15—16.)

Az Isten Lelke által ihletett bibliai Igék igazolják azt, hogy Isten soha nem hagyta magára teremtése koronáját, az embert. Dacára engedetlensége, s bűneinek sokasága ellenére is, mindig atyailag, szeretettel várta haza és várja ma is, mint tékozló fiait, hogy könyörüljön rajtunk, és az egész emberiségen. (Ésai. 30:18.) Ezért az isteni irgalmasságért, dicsőítette a zsoltáriró az Istent: "Mi Urunk Istenünk, mily felséges a Te neved az egész földön, aki az egekre helyezted dicsőségedet. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, és az embernek fia, hogy gondod van reá?" (Zsolt. 8:2,5.)

Isten az Ő csodálatos gondviselő jóvoltát, határozatait, terveit, minden időben az általa kiválasztott, elhívott szolgái által közvetítette az Ő népe számára ezen a földön. Jóságos isteni szeretetéből tudomásunkra adta azt: "Egy gyermek születik nékünk, Fiu adatik nékünk, az Uralkodás az Ő vállán lészen, és hivják az Ő nevét csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének". "A Seregek Urának buzgó szeretete míveléndi ezt." (Esai. 9:6—7.)

Továbbá, Pál apostol a Szent Lélek által tétetett alkalmassá arra, hogy egyik tanítói levelében világosan értésünkre adja azt az örök igazságot, hogy az Ur ismeri, kik legyenek az Övéi. Ezen Igék által az Ur arra kéri a modern keresztyénséget, hogy álljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja. (II. Tim. 2:19.) Az Igék természetüknél fogva igen figyelemre méltó Igék, mert az Ur előtt is igen-igen fontosak, éspedig azért, mert az Ur az

ő mennyei üzeneteit, terveit, csakis azokkal közölheti: akiket az Isten Lelke vezérel, s igazán az övéi. (Luk. 1:26—31., Máté ev. 1:18—21.)

Amikor pedig eljött, az előre elrendeltetett időnek teljessége, Jézus Krisztus földreszállása, születésének meghatározott ideje, a mennyei Atya, közvetve az Angyal által adta értésükre, a bethlehemi hívő pásztoroknak, azzal a boldogító, s felemelő örömüzenettel: "Ne féljetek, mert hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen, mert született néktek ma a Megtartó, ki az Ur Krisztus, a Dávid városában." Sőt még a mennyei énekkar is kirendeltetett — a legszebb, a legdicsőbb ének éneklésére, amelyet az emberi fülek valaha is hallhattak, és az embernek ajkai énekelhetett. "Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és emberekhez jóakarat". (Luk. 2:8—14.)

Jézus Krisztus, isteni Megváltónk, földi életének harmincadik évében, küldetésének tudatában lévén, elhagyta Galileát, otthonát, az édesanyját, Máriát, és a testi rokonok körét, s elment Judeába, a Jordán folyó melletti Bethabarába, Keresztelő Jánoshoz, ahol Keresztelő János prédikálta a megtérésnek szükségességét, a lélekben újjászületésnek fontosságát, s megkeresztelte (bemerítette) azokat, akik bűneikről őszintén vallást tettek. (Máté ev. 3: 2—6. János ev. 1:25—28.)

Az Ur Jézus, szintén azzal az itteni határozatával ment a judeai bethabarába, K. Jánoshoz, hogy Őáltala megkereszteltessen (bemeríttessen) azzal a szent és nagy különbséggel, hogy Jézus Krisztus nem az Ő saját bűneiről tett bizonyságot: mert Ő bűnnélküli, testet öltött isteni Megváltó volt ezen a földön. Jézus Krisztus a bűnből megtért embereknek, az újjászületett hívő keresztyéneknek: követésre méltó evangéliumi, igaz, és szent példával szolgáljon. (Máté ev. 3:14—16.)

Hogy Jézus Krisztus, a keresztségével, a mennyei Atyjának szent akaratát teljesítette, a Szent Lélek igazolja azt, aki testi ábrázatban, mint egy galamb leszállt Őreá. "És a mennyből szózat lőn, amely ezt mondja: Ez amaz én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm, Őtet hallgassátok." (Luk. 3:22. Máté 17:5.)

A mennyei szózat tehát arra kérte s intette Bethabarában a hívő hallgatókat, hogy Jézus Krisztust, az élő Isten, egyszülött Fiát hallgassák. A mennyei szózat, már kétezer éve annak, hogy arra inté a modern keresztyénséget, hogy egyedül Jézust hallgassák, az örökéletnek beszédéről.

"Nem minden, aki azt mondja nékem: Uram, Uram, megyen be a mennyeknek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklán építette az ő házát. (Máté ev. 7:21—24.) A kőszikla pedig: Jézus Krisztus.

"Hallom Jézusomnak szavát"
Vedd fel keresztem, kövess engem.

Kovács Miklós
ny. lelkész

A halott asszony

Egy igehirdető egyik lelki testvérével való beszélgetését a következőképen jegyezte fel.

"Mondd csak János, hogyan történt tulajdonképpen a te megtérésed?"

Az öreg halász hajlott hátát egy kicsit kiegyenesítette és ragyogó szemét az igehirdetőre emelte. Ugylátszott, mintha nem is akarna felelni. Tekintete a messze távolba révedezett. Durva, barázdás arcán ünnepélyes ragyogás ült. Nyilvánvalóan boldog, felejthetetlen emlékekkel foglalkozott.

"Ugye, már régen történt?"

"Igen, nagyon régen —válaszolta az öreg— körülbelül harminc esztendeje lehet."

"Hogy történt?"

"Hogy történt?... Csodálatos módon! Egy prédikáció által."

"Egy prédikáció által? Hiszen akkor az egészen természetes dolog volt."

"Nem! Egészen természetellenes volt!"

"Hol hallottad ezt a prédikációt?"

"Nem hallottam, hanem láttam."

"Láttad?"

"Igen, mindennap láttam, együtt éltem vele. Sok prédikációt hallottam már, de nem igen törődtem velük... A legtöbbször nem is jelentenek valami sokat. Nincs élet mögöttük, sem bennük. De ez olyan prédikáció volt, amellyel az ember naponta együtt élt. S ez aztán igazi volt!"

"Miféle prédikáció volt, amelyikkel együtt éltél?"

"Ez az én halott feleségem volt."

"Rejtélyekben beszélsz János, hiszen az ember nem tud együtt élni egy halottal."

"Dehogynem, nagyon könnyen. Istennél minden lehetséges."

"Beszéld el már közelebbről!"

"Röviden elmondom. Mária, a feleségem, és én bizonyos tekintetben, ami a vérmérsékletet illeti, egyformák voltunk. Mind a ketten méregzsákok voltunk és gyakran szembekerültünk egymással. Egyszer aztán ő megtért. Legalább is ő ezt állította. Én azonban nem láttam rajta sok változást, csupán csak egy keveset az első időben. De nem sokára minden a régi lett ismét. Feleségem eljárt az összejövetelekre, otthon Bibliát olvasott és imádkozott. Ezenkívül nekem prédikált, hogy istentelen vagyok és hogy térjek meg. Néha sírt is, hogy megtérésre bírjon. De a gondolkodásmódja és indulatai nem változtak meg. Sokszor súlyos összecsapásaink voltak. Ahol csak lehetett, ingereltem őt, mert állszent magatartása nem volt ínyemre. Keresztyénsége ilyenkor nem állta ki a próbát. Csak pár szót kellett mondanom, és már kitört a háborúság közöttünk. Utána sírhatott már, minden hiába volt, mert könnyei semilyen hatással sem voltak rám. "János, hát nem akarsz megtérni?" —mondta egy napon, amikor hazajött az összejövetelről. —"Mire térjek meg?" —kérdeztem felháborodva.— "Hát az új életre." —mondta.— "Hát neked van új életed?" —kérdeztem.— "Igen, azt hiszem, hogy minden erőtlenségem dacára is van. Ne nézz rám, János, mert én gyenge ember vagyok, és ilyen is maradok. De nézz Istenre!" "Ej, Istent nem látom, —feleltem— de téged látlak és a te keresztyénséged nem kell nekem!"

Egyszer aztán, karácsony táján, egy este megint az összejövetelről jött haza, amikor egész megíjedtem tőle. Az arca fehér volt, mint a fal. Egy szót sem szólt. Igy telt el csendben utána néhány nap. Attól féltem hogy elvesztette az eszét. Aztán egyszer, amikor a hálóimat javítgattam, leült mellém, megfogta a kezem és így szólt: "János Istentől már bocsánatot kértem, azért, hogy szent nevére eddig csak szégyent hoztam. Szentnek neveztem magam, és nem volt szent a lényem. Most tőled is bocsánatot szeretnék kérni."

Nagyon kellemetlenül kezdtem érezni magam. Mondhatom, hogy ennél nagyobb kínban még sohasem voltam. Sokkal könnyebb lett volna számomra, ha jól összeszid és káromkodik, mint így, amikor szelíd hangon bocsánatot kér. Ettől a naptól fogva meghalt. Meghalt a bünnek! Ugye most már érthető amit mondtam?"

"Hát persze, de mondd csak János, ezután soha többé nem lett már mérges?"

"Mindent elkövettem, hogy felingereljem. Eleinte észrevettem, hogy belül tombol benne a méreg, de aztán olyan erő áradt ki rá a Szent Lélek által, amilyet soha azelőtt nem éreztem nála. Olyan volt, mintha el volna rejtve, mintha mennyei hatalom védelme alatt állna. Élete egyre győzelmesebbé vált. Mintha páncél vette volna körül, melyen még az én gonoszságom sem tudott áthatolni. Az én gonosz, szentségtelen természetemnek nagyon nehéz volt naponta szembeállni vele, látni arcát melyet az isteni békesség és öröm, szent fátyolként vett körül. Aztán én meg egyre rosszabb lettem, de úgy látszott, hogy ez egyáltalán nem kísérti őt. A végén már szinte gyűlölni kezdtem feleségemet, Istenét, aki benne lakott, mert élete, tűrése engem ítélt meg!

Ez igazi prédikáció volt. Nem kellett többé prédikálnia, mert most már az életével prédikált.

B. M.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám: 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZENTLÉLEEK

Apt. Csel. 19:2.

A pünkösd ünnepén, de sokszor máskor is hangzik felénk Isten igéje alapján: Vettetek-e Szentlelket minekutána hittetek? Erre a fontos kérdésre hajdan az efézusi tanítványok, akik Keresztelő János és Apollós tanítványai voltak, így feleltek: "Azt sem hallottuk, hogy vagyon Szentlélek". Kik voltak ezek a tanítványok, akikről itt szó van és akik az apostol kérdésére ilyen feleletet adtak? Nem keresztyén tanítványok voltak, hanem egy ékesen szóló Apollós, zsidó vallású hitszónok tanítványai, aki nem ismerte az Ur Jézus Krisztust személyes megváltójának s nem ismerte a Szentlélek Istent. Keresztelő János tanítványa lehetett, aki mint régebben János hirdette a megtérést s a vízkeresztséget is gyakorolta, mint ahogy azt János is, de még nem bírta felfogni a megváltásnak isteni hatalmát. A 18-ik rész 24—28-ig azt találjuk. hogy Akvilla s felesége, Priszcilla kioktatták, felvilágosították e tehetséges embert, aki azután hatalmasan bizonyságot tett arról, hogy valóban Jézus a Krisztus.

Tehát világos, hogy azok az efézusi tanítványok, akiket Pál apostol megtalált ennek a zsidó vallású s a János keresztségét ismerő hitszónok, nem ismervén az Ur Jézus Krisztust, nem ismertethette tanítványaival sem a Szentlelket. Azért aztán Pál apostol, miután hirdette ezeknek Jézus Krisztust, megkeresztelte őket az Ur Jézus Krisztus nevében. Igy lettek ezek az efézusi tanítványok a nagy gyülekezetnek alapítói, melynek később vénei is voltak. (Apt. Csel. 20:18—28.)

Sokan félreértik a fentieket s sokszor mondogatják, hogy mi hasonlók vagyunk a fenti tanítványokhoz, akik a János keresztségére vagyunk alámerítve. Nincs logika, sem pedig lelki értelem az ilyen magyarázgatásokban, mert akik az Ur Jézus Krisztust megismertük s bűneink bocsánatára alámerítkeztünk, s az Ur Jézus Krisztussal meghaltunk a bűnnek és feltámadtunk egy uj életre, azokat Isten megajándékozta a minden igazságra elvezérlő Szentlélekkel. Sőt a Szentlélek Isten volt az, aki minket felkeresett és felköltött bűneink álmából.

Oh, áldott legyen az Isten, aki ilyen csodálatosan kinyilatkoztatta magát s megismertette velünk is az Evangélium igazságait s adta nekünk is az Ő Szentlelkét!

A nagy kérdés ma is ez: "Vettetek-e Szentlelket, minekutána hittetek?" Gondolkodjál e felett pünkösd nagy napján!

—o—

SZABADULÁS — KIENGESZTELŐDÉS

Móz. II:11 R.

A zsidó nép húsvétja — Passover-je a 430 éves egyiptomi rabszolgaságból való szabadulás emlékünnepe volt. Emléke annak a vacsorának, amit az utolsó estén ott elfogyasztottak és a megölt báránynak vérével meg kellett hinteni, vagy festeni lakásuk ajtaja feleit és felsőküszöbét azért, hogy az éjfélkor megjelenő halált eltávolítsák. Az a halál mint utolsó csapás, minden egyiptomi elsőszülöttet magával ragadott, rémes szomorúságot és bánatot okozva mindenütt.

A Mózes III: 17-ik részében, ahol Isten szigoruan eltíltja népének a vér megevését, azt is mondja az Ur: "A vért kiengesztelés jeléül adta, mert vér nélkül nincsen engesztelő áldozat".

Hogy a nép megszabaduljon, ahhoz szükséges volt Isten kiengesztelése, akit bűneikkel nagyon megbántottak és megszomorítottak. Első lépés ahhoz a parancsolatok megtartása volt. Valószinű, hogy nem minden zsidó család hitt a rendeletben és nem hintette meg lakása ajtófelét a bárány vérével. Ennek következtében oda épugy betért a halál, mint a pogányok otthonába.

Senki sem szeret bűnről és halálról beszélni, de ez semmit sem változtat a helyzeten. Az Isten Igéje kérlelhetetlenül hangoztatja felénk, hogy "az emberek mindnyájan elhajlottak, engedetlenek lettek, nincs egy igaz sem e földön".

Izráel népének lelki értelemben ma sincs jobb helyzete az egyiptomi rabságnál. A húsvét ünneplése semmit sem segít helyzetén. Nem segít, mert bár meg lesz asztala terítve gazdagon, de a bárány és a vér hiányzik onnan. Júda Oroszlánja, Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit. A régi oltár kialudt és sohasem fog többé meggyulladni, de Isten szeretete kiengesztelődésre készen áll. Lelke itt van szüntelen, változatlanul! A bűntől megtisztító vér éjjel — nappal hirdettetik nemcsak a zsidó népnek, hanem minden nemzetnek s csak az nem menekülhet meg bűneinek rémes átkától, igen, az örök kárhozattól, aki nem hiszi el, hogy Jézus Krisztus, az Isten Bárányának a Golgotán kifolyt vére tisztít meg minket minden bűneinktől.

A szabadulásra és kiengesztelődésre más út nincsen! Ez az Isten útja s ezt minden embernek el kell fogadni. Ez a jel életünknek ajtaján!

Ádám, hol vagy?

Oszlik lelkemnek barna gyásza:
Nagy fehér fényben jön az Isten,
Hogy ellenségeim leigázza.

Az arcát még titkolja, rejti,
De Nap-szemét nagy szánalommal
Most már sokszor rajtam felejti.

És hogyha néha-néha győzök,
Ő járt. az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött.

Hallom, ahogy lelkemben lépked
S az Ő bús "Ádám, hol vagy?"-ára
Felelnek hangos szivverések.

Szivemben már Őt megtaláltam,
Megtaláltam és megöleltem
S egyek leszünk mi a halálban.

Ady Endre

KŐ AZ UTON

Gondolod? került életed útjába
egyetlen gátló kő is hiába?

Lehet otromba, lehet kicsike;
hidd el, ahol van, ott kell lennie,

De nem azért, hogy visszatartson téged:
sem, hogy lelohassza kedved, merészséged;

Jóságos kéz, utadba azért tette,
hogy te megállj mellette . . .

Nézd meg a követ, aztán kezdj el
beszélni róla Isteneddel,

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
küld ezzel az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,
utadba minden kő áldást hozott!

SOMOGYI GÁBORNÉ

A szószék és a padok

A szószék és a templomi padok elválaszthatatlanok egymástól. Az a szolgálat, melyet a lelkész, vagy prédikátor a szószéken végez, nem egy elkülönített professzionális foglalkozás, hanem egy része a gyülekezeti szolgálatnak. A prédikátor is a gyülekezet, vagy egyháznak a gyümölcse. A prédikátor nem sokat tehet egy élő gyülekezet támogatása nélkül. A prédikátort a gyülekezet hívta s ő a gyülekezetnek szól és hirdeti az Evangéliumot. Mögötte és mellette egy gyülekezet van, melyet ő képvisel. Igy volt ez századokon keresztül az evangéliumi egyház életében, mely az Istent képviselte s az élet igéjét szolgálta e világnak. A keresztyén szolgálat nem egy ember feladata. A prédikátor, vagy lelkész az Igét hirdeti, a padokban ülő hallgatóság, illetve a hívő közönség szivébe rejti az Isten Igéit és azt átviszi a gyakorlati életbe.

Mi beszélünk a felavatottságról, vagy elhívatottságról. Nagyon helyes, mert Isten minden időben Szentlelke által elhívta azokat az embereket, akiket a szószékeken felhasznált az Ige szolgálatában, de egy mélyebb értelemben nemcsak az Ur elválasztott és felavatott szolgáját avatta fel az Isten, hanem a gyülekezetet is egy fontos és szent szolgálatra. A prédikációnak értéke vasárnaponkint attól függ, hogy annak igazságait kint az életben élik-e a tagok s átadják-e azokat a gyülekezeti közösségen kívül élő embereknek!

Az Isten Igéit nemcsak hallgatni és hinni kell a gyülekezeti tagoknak, hanem azokat az isteni igazságokat élni kell s azokról bizonyságot kell tenni a hitetlen világnak.

Az Ur Jézus Krisztus nemcsak a prédikálás fontosságát hangsúlyozta, hanem az Ige hallgatásának fontosságát is. Ezeket az igazságokat a magvető példázatos tanításában emeli ki. A magvető jó magot vetett minden egyes alkalommal, de az eredmény nem volt egyforma. A magot befogadó föld minősége nagyban különbözött egymástól. Az út mellé esett mag a kemény sziveket példázza; a köves talaj azokat a könnyelmü embereket, akik az Urnak és a világnak is akarnak szolgálni; a tövisek közé esett mag a világban élő embereket, kik az élvezeteknek élnek; a jó földbe esett mag pedig azokat a keresztyéneket, akik Isten Igéit nemcsak hallgatják, hanem azoknak megtartására törekednek és gyümölcsöt hoznak az örökéletre. Tehát könnyen érthető, hogy az Ige hallgatása éppen olyan fontos, mint annak prédikálása.

A padokban ülők feladata az Igét befogadni. Nagyon fontos a prédikátor részéről a komoly elkészülés. Senki ne gondolkodjon úgy, hogy amikor a szószékre áll, az Ur Lelke megtanítja arra, hogy mit mondjon. Nagyon szegény lelkész, vagy prédikátor az, aki nem készül fel és nem hozza azt a lelki eledelt a nyájnak, melyre szüksége van. A gondos pásztorok ismerik juhaikat és bárányaikat s legalább egy héttel előre gondoskodnak a lelki eledelről. Vannak olyanok, akik hónapokkal előre kidolgozzák a programmukat, sőt olyanok is, akik egy évvel előbb tudják, hogy miről fognak prédikálni s azokat a gondolatokat gondosan rendezik. Némelyek írásban is megörökitik azokat. Tapasztalatom az, hogy a Szentlélek a jól elkészült prédikátort és a jól elkészített prédikációt mindig fölhasználja a lelkek üdvösségére.

De éppen olyan fontos, hogy a padokban ülő s az Igét hallgató lelkek is el legyenek készülve arra, hogy az Isten Igéit szivükbe befogadják. Ha csak azért megy valaki a templomba, hogy meghallgassa, hogy a Rev. N.N. honnan veszi fel a leckét és, hogy hogyan fogja megmondani ennek, vagy amannak az ő véleményét, akkor annak a léleknek a jó mag nem használ semmit. A templomba, vagy imaházba azért mennek a jó keresztyének, hogy ott találkozzanak az Istennel. Az ilyenek soha nem mondják: meghallgatjuk, hogy mit mond a rev., hanem mindig azt: meghallgatjuk, mit mond az Isten a rev., vagy a prédikátor által.

A gyülekezeti tagok Isten által hivatva vannak arra, hogy az Igének autorítást adjanak életükben. Az igeszóló a Krisztus által hozott bővölködö életet isteni autorítással a szószékről hirdeti; a tagok pedig hivatva vannak azt demonstrálni a mindennapi életben. A nem gyülekezeti tagoknak mindenütt tapasztalniok kellene azt a törhetetlen Krisztusban való hitet, életet és lelki közösséget, amit a szószékekről vasárnapról vasárnapra prédikálnak, figyelemmel kellene kísérni az apostol intő szavait: "Ne csak hallgatói legyetek az Igének, hanem megtartói". Oh, milyen nagy kárt okoz a lelki munkában a keresztyének gondatlan és szabálytalan élete! Vannak hazugok, részegesek, szeretetnélkül valók, irígyek, fösvények stb. A kívülvalók ezeket figyelik. Csodálkozunk azon, hogy távol maradnak a gyülekezettől?

A szószékekről hirdettessék a tiszta Evangélium, melyben a világnak egyetlen üdvössége van; s a gyülekezeti tagok pedig szivükben és lelkükben vigyék el az otthonokba, gyárakba, iskolákba, irodákba, s a kormány minden egyes hatósági körébe, mert amiképpen a szószéken álló prédikátornak isteni feladata, hogy tanításai által életirányt adjanak a tagoknak: a tagok feladata, hogy életük, beszédük, bizonyságtételük által átültessék az Ige igazságait az egyházon kívül élő emberek életébe! Ez az Isten akarata! Miként hirdetjük azt a szószékről a padok felé s azután a szószéken és a padokon keresztül a mindennapi élet felé.

E. S. után EMERITUS.

Mese a gabonamagról

Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem". (Ján. 12:24).

Nem igaz történet, nem is bibliai példázat, csak mese, amit most itt leírok, de sok komoly tanulság van benne mindannyiunk számára: legyen az gyermek, vagy felnőtt.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szántóvető ember. Ez az ember egy szép napon kiment a földjébe, hogy gabonamagvait elvesse. Amint vetés előtt nézegette a barna magocskákat, így szólt hozzájuk: kis vetőmagok, most elvetlek benneteket a földbe. Nagyon sötét, rideg és magányos lesz sorsotok a földben. Több héten át kell majd ott lent lennetek a sötétben. Tudom, hogy ez fájdalmas lesz számotokra, hisz ez az élmény olyan lesz, mint a meghalás. De higyjétek el, érdemes! Amint csendben, türve ott szenvedtek a földben, egyszercsak új élet fog fakadni belőletek. Szép, egészséges, aranyszínű kalásszá fogtok növekedni, és nagyon fogtok örülni az új életnek.

Ekkor néhány vetőmag felszólalt, és azt mondta: "Mi nem akarunk meghalni! Olyan könnyü kis barna vetőmagnak lenni. Szeretnénk azok is maradni. Oh, kérünk, ne hints minket a sötét földbe!" —"Rendben van" — mondotta a szántóvető, aztán félretette a sorsuk ellen lázadó magvacskákat.

Utána hozzáfogott a vetési munkához. Csak azokat a magvakat vetette el a földbe, amelyek vállalták a meghalást. Oh, nem volt szegényeknek könnyü a sorsuk! Olyan hosszúnak tünt az idő a rideg, sötét földben magányosan! S olyan fájdalmas volt, amikor megtöretett gyönge magtestük ott a rideg talajban. De egyszer, végül is sok nap után, új élet zsendült a magocskákból. Először csak kis palánta látszott, majd egyre szebbé, nagyobbá növekedett és gyönyörü aranyszínü kalásszá fejlődött. Nagy volt az öröm a magocskák világában! Gyönyör volt látni a nyomukban fakadó csodaszép kalászt! Igen, igaza volt a szántóvetőnek. Fájdalmas volt a földben elhalni, egyedül heteken át szenvedni, de megérte! Itt a csodálatosan szép uj termés! Ez mindent, mindent megért!

De vajon mi lett a félretett magocskákkal, amelyek nem akartak meghalni? A-

zokból soha nem lett semmi. Elszáradtak és soha senkinek többé hasznára nem válhattak. Végül is a szemétbe kerültek.

Jézus Krisztus a fent idézett igében magáról is beszélt. Ő is halála és feltámadása által termett "sok gyümölcsöt". Az Ő gyümölcsei mindazok, akik az Őbenne való hit által nyertek bűnbocsánatot és örökéletet. Ha a te életed az Ur Jézus tulajdona, akkor te is az Ő halálának és feltámadásának egy gyümölcse vagy.

Azonban még ennél többet is tanulhatunk a vetőmagvak meséjéből. Hivő, megmentett, bocsánatot nyert életünknek is szól a felszólítás, hogy a gyümölcstermés, a lélekmentés csakis azoké, akik hajlandók "meghalni" önmaguknak. Igen, fájdalmas ez a mi számunkra is. Sokszor kényelmesebb lenne a magunk útját járni és a magunk akaratát cselekedni, de meghalás nélkül nincs gyümölcstermés! Imádkozunk megtérésekért? Kérünk ébredést? Szeretnénk másokat az Ur Jézushoz vezetni? Ez nem, nem megy másképp csak ha megelőzi ezt a meghalás.

Mit jelent ez? Egyszerűen azt, hogy lemondok arról, ami vagyok és amim van. Igénylem, hogy az Ur vezessen és irányítson mindenegyes kis és nagy dologban az élet minden percében és napjában. Igénylem és vágyom, hogy éljek többé nem én, hanem éljen bennem a Krisztus. Odaszánom testemet, kényelmemet, időmet, pénzemet, magamat, mindenemet, vágyaimat, terveimet az Urnak, s akkor Ő a legnagyobb örömmel általam és bennem megtermi a harminc, hatvan vagy százannyi gyümölcsöt. Azonban ha saját kényelmem, vagy mondjuk így: ÉN-em valamikor is újra felágaskodik, uralkodó akar újra lenni, vagy ha soha nem is mondott le a trónról, akkor gyümölcstermés lehetetlen. Amint az életüket élvezni akaró magvak elvesztették életüket, mert használhatatlanná, szeméttévváltak, így az életüket élvezni akaró hivők is elszáradnak az Én-uralom alatt és használhatatlanná válnak. Két Urnak nem lehet szolgálni. Vagy az Én van a trónon, vagy Jézus Krisztus! Ha az Uré az életem feletti uralom, s hajlandó vagyok meghalni önmagamnak és halott maradn, akkor Ő él bennem a Szent Lélek által s az én-em rabszolgaságra van ítélve örökre!

Lehet, hogy fájdalmasnak látszik ez az önmagunknak való meghalás, de meg kell tanulnunk a kis vetőmagvaktól, hogy hivő életünk számára a lélekmentő gyümölcstermő élet az egyetlen értelmes, érdemes és kibeszélhetetlen örömökkel teljes élet! Ebben az életben igaz, van halál de utána új élet, életek fakadnak, mert rajtam, bennem az uralomra jutott Megváltó a Szent Lélek által uralkodik és régi nagy szeretetével és erejével menti az elveszetteket, erősíti a gyengéket.

"Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem".

Angolból. Beküldte: Mátrai Mihályné

George Washington jelentősége

Az amerikai forradalomnak vezérre volt szüksége, aki sikerrel tudja népét győzelemre vinni és a győzelem után, államférfiui belátással kormányozni a független nemzetet. Olyan katonai vezető kellett tehát, aki a hevenyén összetoborzott, kiképzetlen amerikai felkelőket az angol hadsereg kipróbált harcosaival szemben sikerre vezesse és az uj köztársaság hajóját minden viharral szemben révbe juttassa. Az ország szerencséjére mind a kettőt megtalálta George Washington személyében.

Mint katonai parancsnok Washington a csapások idején is szilárd és céljaiban megingathatatlan maradt. A forradalom első éveiben a lerongyolt, éhező és gyakorlatlan polgársereg szörnyű veszteségeket szenvedett. 1780-ban, négyévi nehéz küzdelem után, az ország ereje kimerült. De Washington nem csüggedt el. Makacsul küzdött tovább, mert rendületlenül bízott az erkölcsi igazság végleges győzelmében.

Felülhelyezkedett minden kicsinyes emberi híuságon. Voltak tábornokok, akik irigyelték tőle a vezérséget és akadályokat igyekeztek gördíteni terveinek kivitele elé. Amikor azonban ezek a pártoskodók maguk is bajba jutottak, Washington, minden sérelmet feledve, nagylelkűen sietett a felmentésükre. Magára vállalta a felelősséget az elkövetett hibákért, de siker esetén, elhárította magától a dicsőséget és elismerést. Nem vitatkozott kicsinyes kérdésekben; energiáját inkább arra használta, hogy nemzetét erőfeszítésekre és áldozatokra serkentse: "Célunk nemes és ügyünk az egész emberiség ügye". Igy buzdított uj harcra a Haza Atyja.

Nemeslelkűsége vezette akkor is, amikor már kiküzdötte az amerikai gyarmatok függetlenségét, de az uj nemzet még szervezetlenül állott az óriási feladatok előtt. A szabadság nem volt elegendő, a központi kormánynak erőre és tekintélyre volt szüksége, hogy megállja a helyét. Bár úgy tervezte, hogy a harcok befejezése után virginiai birtokára vonul vissza, honfitársai kívánságára elfogadja az alkotmányozó gyűlés vezetését és az Egyesült Államok Elnökségét.

Mindkét szerepében fáradhatatlanul igyekezett az ellentétek összeegyeztetésére. Olyan eltérő politikájú államférfiak támogatását tudta kabinetjében összpontosítani, mint a radikális Thomas Jeffersonét és a konzervatív Alexander Hamiltonét. És ahogy a belső békét sikerült elérnie, a külállamokkal szemben is megszilárdította a fiatal köztársaság tekintélyét.

Bár a forradalom idején a nép hangulata a végletekig kiélesült az anyaországgal szemben, a harcok befejezése után, sietett méltányos békét kötni Angliával. A klasszikus példákra hivatkozva hangsúlyozta, hogy nemzeti politikánk alapja mindenkor az erkölcs és igazság lesz.

George Washington kiváló jelleme és bölcsesége tették meg őt Amerika nemzeti hősének, mert az egész világ tisztelettel adózik emlékének. mint az emberi szabadság és demokrácia uttörőjének.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: **Szerencsy Mária**
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: **Steg Mária**
Alelnök: **Szabó Istvánné**
Pénztáros: **Kurtz Lajosné**
Jegyző: **Szerencsy Mária**

A harmadik

A II. Királyok könyvének 7. fejezete háromszor említi azt a főembert, akinek a kezére a király támaszkodni szokott. Ki volt ez az ember? Az eredeti héber szöveg kifejezése szerint ez a "harmadik" — és elfogadott tény, hogy ez az ember harmadrendű tiszt volt.

Mi volt a feladata? Sokáig rejtély volt, míg nemrégen az asszír műemlékek régi képeinek egyik kutatója felfedezte, mi volt e titokzatos "harmadik ember" dolga. Ezek a képek rohanó kétkerekű szekeret ábrázolnak. Minden szekéren három férfi áll.

Az egyik a kocsivezető, a második lándzsával és paizzsal felfegyverzett harcos, míg a harmadik kettős szíjat tart, mely a szekér hátsó falához van csatolva. Ez a férfi a kocsi egyensúlyát igyekezett biztosítani.

Testét ide-oda kellett mozgatnia, hogy megóvja a szekeret a kövek, gödrök, akadályok között a felborulástól.

Megérthetjük tehát, hogy a király sohasem lett volna képes harci szekerén az ütközetbe menni a hű "harmadik" nélkül.

Maga a harmadik ember nem harcolt. Neki csak arról kellett gondoskodnia, hogy a rohanó szekér fel ne boruljon. Ezzel a király életét védte és lehetővé tette az akadálytalan küzdelmet.

Vannak Istennek gyermekei, akik ilyen

"harmadik" emberek.

Nem prédikátorok, nem tanítók, vagy evangélizátorok. Szolgálatuk nem a nyilvánosság fáklyafényében történik, hanem valahol elrejtett helyen, ahol senki sem veszi észre őket.

Ha téged Isten arra hívott el, hogy a szekérben ilyen "harmadik" legyél, ne becsüld le hivatásodat.

Segíthetsz abban, hogy gyülekezetednek, vagy a misszónak a harci szekerét óvjad.

Imáid, adományaid, kis szeretetszolgálataid az első és második ember nagy munkáit támogatják és biztosítják. A "harmadik" ember erőteljes csapatai nélkül az evangélium hirdetői és misszionáriusai hamarosan beszüntethetnék szolgálataikat.

Isten ügye halad előre. De csak azért, mert a szerény "harmadik" készségesen és lelkiismeretesen teljesíti kötelességét.

Tengerentúlról hozta számomra a posta az Ige fenti üzenetét s mikor ezt nagyon hálás szívvel fogadtam el az én Uramtól, a Lélek késztetett arra, hogy közöljem veletek, ti csendes, szerény, de a hűséges "harmadik" szerepét betöltő Nőtestvéreim!

Legyen áldott az Ur, a ti csendes imáitokért, minden kicsiny szolgálatért, amit észrevétlenül, sokan névtelenül, de hűséggel végeztek az Isten országa ügyében!

Nem nagy dolgokat, de a hűséget a legkisebb megbízatásunkban, a legegyszerűbb munkában is elvárja a mi Urunk, hogy azután igen bőségesen meg is jutalmazza. — "... eljövök és az én jutalmam velem van" (Ján. Jel. 22:12.)

Kisebb részecskékből, vagy apró téglákból épül a nagy épület.

A kevésnek, a kicsinek, fizikai életünkben az apró sejteknek óriási a szerepe. Isten országának munkájában, az élő munkás sejtek felbecsülhetetlen értékkel bírnak és az Isten szemei előtt mindenkor nyilván vannak.

Végezd tovább is imával, hűséggel a rádbízottakat!

Nőtestvéred a Krisztusban:

PRISCILLA

Szerénységre maga az Isten oktatott, mikor dicsőségének kinyilvánítására a nagy hegyek helyett a kis Sinai hegyet választá s az égbenyuló fák helyett, a csipkebokorban jelent meg.

Talmud

—o—

Jól van, ha ugy van, mint Isten akarja.

Szvorényi

TANULJUNK

Irja:

Rev. PETRE M. ADALBERT

szerk.

Jakab apostol levele

E levél szerzője Jakab, az Ur Jézus testvére, ki a jeruzsálemi gyülekezet vezérférfia volt s ki az első keresztyén zsinaton, vagy konferenián fontos szerepet játszott. (Ap. Csel. 15.).

Jozefus szerint a zsidó egyház szinédriuma Krisztus után 62-ben halálra ítélte.

E levél írásának ideje bizonytalan, azonban némelyek 44-re teszik, mások pedig azt vélik, hogy az apostol levelét K. u. 60-ban írta.

Az első rész 1. verséből világosan kitűnik, hogy a 12 nemzetségből megtért zsidó keresztyéneknek szánta rövid levelét.

Olyan időszakban írta, amikor a keresztyén vallásra áttért zsidók különböző okoknál fogva közönyösekké kezdtek válni a lelki életben s inkább bíztak a hitvallásukban, mint a krisztusi szellem megnyilvánulásában.

E levélben inti a keresztyéneket arra, hogy a kísértésekben álljanak szilárdan a hitben; a Krisztusban való hitet cselekedetekkel mutassák meg.

Kéri, hogy az elvilágiasodás és a kapzsiság ellen küzdjenek s viseljenek nagy gondot a keresztyén erényekre.

Az apostol világosan kimutatja levelében, hogy a keresztyén ember a keresztyén életmódban nyilvánítja ki az ő hitét s Istenben való bizodalmát. A keresztyén hit magában Isten és emberek előtt értéktelen, ha annak jó cselekedetei nincsenek.

ÁLTALÁNOS ELEMZÉS:

a) A türelem és az Isten igéje iránti engedelmesség szükséges volta: 1: R.

b) A holt hittől és részrehajlástól óvakodni kell: 2: R.

c) A békés élet és a zabolázott nyelv: 3: R.

d) Különböző intelmek, figyelmeztetések és tanítások: 4—5 R.

E könyvnek, vagy levélnek különös tanításai vannak, melyek ma is megszívlelni valók.

1. Isten senkit sem kísért, de megengedi a kísértőnek a próbáltatást az Isten gyermekein.

2. Minden jó adomány Istentől van.

3. A keresztyén ember ne csak hallgatója legyen az Isten beszédének, hanem törekedjen annak tökéletes megtartására is.

ő. Az Isten egy parancsának megrontása az összes parancsnak a megtörését jelenti.

5. A cselekedetek nélküli hit holt dolog.

6. Az igaz imádság hathatós, Isten azt meghallgatja.

Különös tanulmányra méltó dolgok:

Az író kivolta;

Az apostol voltának lehetősége;

E levél és Pál apostol tanainak viszonya egymáshoz.

E levél lelkiekben nagyon gazdag. — Ne úgy olvassuk, hogy ez a zsidóknak szól csupán.

—o—

Isten szava ez a Szentlélek által mindnyájunkhoz s a benne foglaltakra mindnyájunknak szüksége van!

Olvassuk át újonnan s az isteni intelmeket tegyük magunkévá!

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

NEW BRUNSWICK. N. J.

Kocsis Imre, lelkipásztor

Március 14-én gyülekezetünk disznótoros vacsorához sorakozott, amit gyülekezetünk nőegyesülete készített és szolgált fel, nagy hozzáértéssel.

Kétszáznál is többen élveztük nemcsak a testi javakat, hanem a lelkieket is.

Husvét. Reggel 6:30-kor a tágas és szép templomudvaron napfelkelti istentiszteletet tartottunk. Az alkalmi igét egy erős hangszóró segítségével hirdettük a sokaságnak. A közelben levő lakások ablakai is megnyíltak és sokan hallgatták az Ur alkalmi üzenetét.

Az istentisztelet után a templom melléktermében közösen reggeliztünk.

A 11 órakor kezdődő ünnepi istentiszteletünkre a templomunk zsúfolásig megtelt ünneplő közönséggel, amidőn felhangzottak az Istent dícsérő énekek, imádságok és az alkalmi prédikáció.

Húsvét este. Az istentisztelet 7 órakor vette kezdetét, melynek keretei között Kocsis Imre lelkipásztor 11 lelket merített alá az Ur Jézus példájára. Az Ur áldja és erősítse az új testvéreket, akik között van családapa, édesanya gyermekeikkel együtt.

Hálákat adunk az Urnak eme kedves lelki ébredésért és a számos barátainkért, akik rendes látogatói istentiszteleteinknek.

Az Ur gazdag áldása maradjon a gyülekezeten és az új tagokon!

Konvenciók. Rev. Kocsis testvérünk Isten segítségével résztvesz az Atlantic

City-ben tartandó American Baptist Konventio-n májusban. Ugyszintén résztvesz az AMBSZ konvencióján is julius hónapjában.

Traktátusok. Gyülekezetünk a közelmultban 10 ezer röpcédulát készíttetett, amit a gyülekezetünk tagjai a város minden részében terjesztenek és ezáltal is hívogatják az embereket Jézus Krisztushoz és az istentiszteletekre.

50 éves jubileum. Gyülekezetünk 1964 október havában fogja megünnepelni 50 éves jubileumát. Ez alkalomra egy bronz emléktáblát készíttetünk az elköltözött testvéreink emlékére.

Mindenért a hála Istené legyen!

A híradó

PALM BAY, FLORIDA

Husvét. — A sok vasárnapi áldásos istentiszteletek közül kiemelkedett a husvét vasárnapja lelki közösségünkben. Ezt, hála Istennek, így tapasztaltuk ebben az esztendőben is. Az időjárás is javunkat szolgálta, mert a hőmérő foka közel a 80-at érte el. Számban 65-nél többen voltunk. Többen készültünk vissza északra, de ezek is azt mondották: Megvárjuk itt az ünnepeket és majd azután megyünk. E mellett voltak ünnepi látogatóink is.

Istentiszteleteink áldásosak voltak. Angol nyelven az Otthon direktora prédikált és magyar nyelven az Otthon lelkipásztora. A kibővített énekkar két számmal szerepelt. Dicsőség legyen az Istené!

Szaporodás. — A magyar baptista lakosság száma Floridában szaporodik. A "Fair Heaven" telepen most két újabb ház áll majdnem teljesen befejezve. Az egyik Vass Sándor testvéreké, kik Clerence N. Y.-ból költöztek le. A másik pedig a Wadsworth Ohio-i Bacsó Péter testvéreké. — Ezeken kívül Attila Tivadar testvérek is vettek szép házat és ide nem messze Meyer Lajos testvérek építenek egy szép házat.

Prédikátor vendég. Április 12-én az itteni magyar csoportnak kedves vendégei voltak Petre M. Adalbert kedves feleségével. — Petre tv. délelőtt és este is szolgált, nagy örömünkre. — **P. G.**

NEW YORK, N. Y.

Lelkipásztor: Fülöp Árpád

Özv. Yaskó Jánosné

Özv. Yaskó Jánosné itt hagyott minket. Elment az örök hazába, megnyugodni, megpihenni. Itt e földön sokat szenvedett utolsó hónapjaiban és nagyon vágyott a jobb hazába, ahol nincs szenvedés. Amig tehette, mindig itt volt az Isten házában, amikor betegsége nem engedte, Isten gyermekei látogatták otthonában és tartottak otthonában istentiszteletet. Testvérnőnk 77 évet élt e földön. New Brunswick-on találta meg az Urat, ahol hosszabb ideig lakott, majd New Yorkba költözött és itt 36 éven át volt hűséges tagja a magyar baptista gyülekezetnek.

Április 3-án húnyta le szemeit örökre e földön, hogy megnyissa az üdvösségben. A gyászszertartás a temetésrendezőnél, majd az imaházban volt, ahonnan az örök nyugalom helyére, a temetőbe kísértük, nagy részvét megnyilvánulása mellett.

Gyászolják: fívére, Vécsei Pál és családja, valamint gyermekei: Elizabeth, Julianna, John és azok családjai; hat unokája és hét dédunokája; sok rokona, ismerőse, lelki testvérei és az egész New York-i gyülekezet.

Testvérnőnk megnyugodott az élet harcaitól, az özvegység küzdelmeitől és a jobb hazában várja a velünk való találkozást. Legyen az Isten velünk, hogy találkozásunk legyen vele az örök üdvösségben. Yaskó Testvérnő, a viszontlátásra!

Egy gyászoló

PALM BAY. FLORIDA

Gazsi Istvánné

1883—1964

Egy évvel ezelőtt jött Otthonunkba Gazsi István prédikátor tv. nejével, hogy hátralevő idejüket itt töltsék el. Azonban egy év után Gazsi tv.-nő betegsége megzavarta boldogságukat. Hirtelen lett beteg és kórházba kellett szállítani. Az orvosok minden tudásukat igénybe vették műtéttel és vérpótlással, de úgylátszott ez esetben nem egyezett az emberi akarat Isten akaratával. Mintha egy ideig minden rendben lett volna, az operáció sikerült és testvérnőnk szépen gyógyulásnak indult. De mégis egyhónapos speciális kezelés után testvérnőnk Isten végzésében való megnyugvással, 80 éves korában itthagyta férjét és családját.

Temetése páratlan részvét mellett ment végbe. Az Otthontól 15 kocsi népe kísérte ki a Melbourne-i temetőbe. A szertartás angol és magyar nyelven ment végbe. Az Intézet vezetője, Kurtz Lajos tv. ismertette az elhunyt itt tartózkodása körülményeit és idejét, majd az Otthon lelkipásztora, Petre Gábor tv. rámutatott a Biblia örök igazságaira, miszerint az ember igazi élete a halál után kezdődik.

Nagyon megható volt látni Gazsi testvért az istentiszteleten, amint félkörben ült gyermekeivel a koporsó előtt, keresztyéni viselkedéssel.

Képesek voltak felül emelkedni a testi érzelmek fölé.

Nem nézték úgy drága halottukat, mint akitől örökre válni kell, hanem úgy, mint akit előbb vagy utóbb imét fognak látni.

A temetésen résztvett az elhunyt egyik nővére, Piroska, ki egy héttel azelőtt jött beteg nővérét meglátogatni.

A tiszteleten közreműködtek Attila és Stumpf prédikátor tv.-ek, valamint Kurtz és Petre tv.-nők egy-egy szólóénekkel.

Gazsi tv.-nőnek sok jó keresztyéni tulajdonsága volt, melyekkel értékes szolgálatokat végzett férje mellett az Ur szolgálatában.

Legyen áldott az emlékezete.

Petre Gábor

Isten, ki nélkülünk teremtett, nem üdvözít nélkülünk — tudtunkon kivül alkotott, akaratunk ellenére nem ment fel a bűntől.

Ágoston

Rendelje meg

az Evangéliumi Hirnököt! Hála Istennek, még mindig sokan vannak olyan magyarok fogadott hazánkban, akik szeretik a magyar betűt s szivesen olvasnak evangéliumi szellemben írt könyveket és lapokat is. Meggyőződésem, hogy készséggel megrendelik az Evangéliumi Hirnököt is, ha valaki felszólítja őket arra. Terjesszük lapunkat népünk között! Isten országát építjük ezáltal is.

Rendeld meg másoknak is!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio